

Klimastatus ved årets slutt

Ole Henrik Ellestad*

Den regisserte jubel fra Parismøtet har lagt seg. I forkant ble værvariasjoner hauset opp som forårsaket av klima, mens det meste skyldtes det særdeles kraftige naturlige værphenomenet El Niño (KN 120). Parisavtalen er ikke bindende og vil kun ha marginal effekt selv om de frivillige CO₂-kutt innfris (KN 135). I en verden med 2 500 kullkraftverk under bygging eller planlegging for å gi nok energi, er CO₂-reduksjon lite sannsynlig (KN 133). I 2015 har IPCC svekket sin stilling vitenskapelig, i utenlandske media og blant lekfolk. Folk flest skjønner i stadig større grad at det må håndfaste bevis til og ikke synsing, for å nedlegge vår viktigste næring – petroleumsindustrien.

Prinsipielt viktige innspill i debatten kom fra professor i vitenskapsteori Per Arne Bjørkum (KN 118). Han påpekte at en teoris aksept avhenger av at teoriens kritiske forhold må formuleres slik at den kan testes. Teorien må så forklare de derav følgende observasjoner. Som en bekreftelse på manglende vitenskap ble den etterfølgende debatt preget av at alle de viktige punktene, som vanlig, ble unngått av IPCCs tradisjonelle støttespillere i media der bidragsytere som omtalte de viktige punktene (KN 125), ble utestengt.

Blant de viktige punktene er at drivhuseffekten skal relativt sett være mest markant ved polene. Så hvorfor ser man da en avkjøling i Antarktis (KN 129) over flere tiår og nå også i Arktis? Det strider mot teorien. Og all modellberegnet oppvarming forsvant i den 19-årige temperaturutflatingen (KN 51, 123). Om det kanskje er en liten oppvarming på noen hundredels grader (mindre enn usikkerheten) endres ikke hovedkonklusjonen. Varm El Niño vil etterfølges av kald La Niña (KN 135).

Men de viktigste motbevis mot IPCCs hypoteser er påpekt mange år tilbake – også dypt inne i IPCCs fagrapporter. Når jordoverflaten (71% hav) avgir varme-stråling absorberes deler av energien av klimagassene der vanddamp dominerer med over 95%. Denne energien blir overført til atmosfæren (N₂- og O₂-molekyler) og leder til at varm luft stiger opp. Denne konveksjonen samt bølgebevegelser og vanddamp som kondenserer, ikke utstrålingen, står for 100% av energistransporten mot verdensrommet den første kilometer. Ifølge IPCCs drivhusgasteori skal økt mengde CO₂ bidra til varmere atmosfære høyere opp, i tropene en «hot spot» ca 10 km oppe i troposfæren. Den observeres ikke.

IPCCs modeller viser at temperaturøkningen ved bakken ut i fra drivhusteorien skal være ned mot en tredel av temperaturøkningen lenger opp.¹ Dette leder til flere tankekors. Hvorfor avviser IPCC-leiren å benytte

satellitt- og værballongmålinger av temperaturen oppe i troposfæren når det er disse målinger som skal vise eventuell effekt av deres teori? Fra satellitt- og værballongmålinger blir økt drivhuseffekt bare ca 0,033° C per tiår eller ca 0,4 per 100 år. Dette er den øvre grense, men effekten kan være mindre fordi den målte varme også kan ha andre årsaker.

Og hvorfor benytter IPCC-leiren bakkemålinger når disse i liten grad reflekterer økt drivhuseffekt? De viser primært bidrag fra naturlige observasjoner gjennom endringer i solenergi, skydannelse, vinder og havstrømmer i tillegg til lokal by- og tettstedoppvarming. De meget omstridte korreksjonene som utformes administrativt og som nå granskes av US Congress etter varsling fra ansatte i NOAA, er også inkludert.

Teoretisk effekt av dobling av CO₂ er bare ca 1° C. De nevnte observasjoner og betraktninger viser at det ikke er noen forsterkningseffekt i atmosfæren, men en svekkelse – som forventet. Det finnes teorier for dette, men disse omtales ikke av IPCC. Det finnes også omtale dypt inne i IPCCs faglige rapporter som støtter de ovennevnte betraktninger. Ikke minst reflekteres nedvurderingen av IPCCs benyttede modeller i «Climategate» e-postene – modellene er ikke gode nok (KN 1, 15, 31, 44, 103).

Dette forklarer Bjørkums poenger og viser at fagfolk som har bidratt til IPCC-rapportene, er klar over IPCC-modellenes svakheter som omtales dem imellom. Men i rapportsammendragene og informasjon til media er den samme kunnskapen utelatt. Oppmerksomheten dreies i stedet mot væreffekter feilaktig forklart for lekfolk som klimaeffekter selv om også IPCC konkluderer at de domineres av naturlige variasjoner.

1 (Lindzen 2007: http://www-eaps.mit.edu/faculty/lindzen/230_TakingGr.pdf).